

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

LETO (AÑO) LII (46)

Štev. (Nº) 19

BUENOS AIRES

27 de mayo - 27. maja 1993

Slovenska izseljenska matica
Dr. Mirko Jurak
Ljubljana

Gospod predsednik,

potrjujemo prejem Vašega pisma z dne 7. 4. 93 in enega od redkih v vseh letih obstoja Zedinjene Slovenije, še posebej pa v demokratični dobi Republike Slovenije.

Pred leti smo bili naprošeni za osnutek pravil SIM-e, s čimer bi se mogle odpreti možnosti za rodovitno sodelovanje obeh organizacij. Naših poslanih predlogov nište nikdar omenili in na statut ni bilo odgovora.

Da smo bili do nedavnega za vas popolnoma neznani, govorim — na primer — tudi dejstvo, da ste priobčili v enem od koledarjev članek o slovenskem šolstvu v Argentini. V njem ni bilo niti omembe šolstva v naši skupnosti, čeprav je bilo nedvomno najodločnejši faktor za ohranitev slovenstva v Argentini. Sicer nam je avtorica zagotovila, da bo članek naslednje leto dopolnjen s poročilom o naših ljudskošolskih in srednješolskih tečajih ter oddelku univerze, a je vse ostalo le pri obljubi.

Zgornje je pač eden od dokazov, ki bi jih lahko še naštevali, za našo prejšnjo trditev o ignoriranju naše skupnosti.

Če vsa leta nismo bili deležni vaše pozornosti, potem so nam danes, ko so se odprle druge možnosti sodelovanja s tisto domovino, ki nas prišteva med svoje sinove, zdi povsem odveč analizirati vaše predloge, iz katerih veje zgolj utilitaristični duh.

To pismo je bilo odobreno na seji ZEDINJENE SLOVENIJE in MEDORGANIZACIJSKEGA SVETA dne 21. maja 1993, na kateri je bilo tudi soglasno sklenjeno, da nudimo vse sodelovanje bernalskemu društvu ob tej priliki. Pri tem jasno ločimo vlogo kulturnikov ter ustvarjalcev od SIM-e.

Emil Cof
tajnik

prof. Tine Vivod
predsednik

KATYNSKA DRAMA JE POJASNJENA

Ukaz za poboj je prišel s sovjetskega vrha

Skrivnost množičnih grobov v gozdovih blizu Katyna v današnji Belorusiji — v bližini Smolenska — niso več zavita v tančico ugibanj. Komisija, ki jo je leta 1978. na pritisk tedanjega poljskega predsednika generaļa Wojciecha Jaruzelskega ustanovil bivši sovjetski predsednik Mihail Gorbačov, je na podlagi dokumentov ugotovila, da je sovjetski politbiro 5. marca 1940 ukazal likvidirati vse poljske oficirje, ki jih je rdeča armada zajela po napadu na Poljsko 1. septembra 1939. Do leta 1988 je sovjetska stran ta veliki zločin namreč pripisovala Nemcem.

Predsednik Gorbačov sam, ki je hotel pomanjšati „bele lise“ zgodovine, je aprila

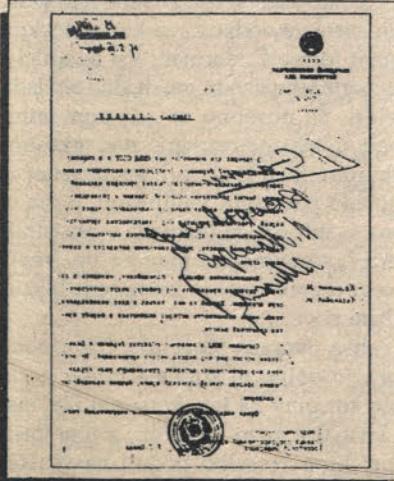
1990 priznal sovjetsko krivdo za poboj poljskih oficirjev pri Karunu. Dejal pa je, da zanj ni bila odgovorna Komunistična partija, temveč sovjetska tajna služba (Op. uredništva Sv. Sl.). Tu je videti, koliko je verjeti Gorbačovu in njegovi „demokratičnosti“.

14. oktobra 1992 je odposlanec sedanjega ruskega predsednika Jelcina poljskemu predsedniku Walensi izročil fotokopije dokumentov, ki zadevajo katynski pokol, in sicer iz najbolj skrivnih kremeljskih arhivov. Med njimi tudi resolucijo št. 144 politbiroja.

Danes je znano, da je bilo v „katynski akciji“ — tako ji pravijo zgodovinarji — pobitih 21.857 oseb. V Katynu je padlo tistih 4421 poljskih častnikov, ki so jih leta 1943 odkrili Nemci. 6311 Poljakov so iz taborišča Ostaškov prepeljali v Kalinin in jih je tam pobila NKVD; množične grobove so našli blizu kraja Mjednoje. Hkrati je bilo v drugih sovjetskih taboriščih in zaporih pobitih 7305 Poljakov. Skoraj polovica je bilo častnikov, večinoma rezervistov. Mnogi med njimi so pripadali poljski duhovni eliti.

Katynski gozdovi so pripadali — to vedo zgodovinarji šele od nedavnina — od leta 1935 zloglasni stalinistični državni varnostni službi NKVD. Tu je pobijala in pokopavala svoje žrtve. Poleg poljskih oficirjev leži v tamkajšnjih množičnih grobovih na tisoče Letoncev, Poljakov in Judov, ki jih je NKVD privredila iz vzhodne Evrope. Tam so našli grob v času od 1939 do 1941, ko so jih s strehom v tilnik brez sodnega postopka usmrtili kot sovražnike Sovjetske zveze.

Dokument o ukazu politbiroja o likvidaciji poljskih ujetnikov s podpisi Stalina, Vorošilova, Molotova in Mikoja- na, in privolitvi Kalinina in Kaganoviča.

Afera HIT-VIS

Afera Hit, oziroma Vis se je začela 7. aprila letos, ko je poslanec Marjan Podobnik (SLS) razdelil časnikarjem poročilo Službe državnega knjigovodstva (SDK), iz katerega je bilo razvidno, da so v novogoriškem podjetju Hit (ukvarja se z igralništvom) na zelo čuden in hiter način izvedli privatizacijo. Afera Vis (varnostno informativno služba) pa se je uradno začela 15. aprila, ko je direktor Vis Janez Sirše na seji vlade povedal, da je dokumentacija o preiskavi službe v novogoriških igralnicih Hit izginila. Na zvezo Hit-Vis je opozoril že dan po objavi poročila SDK prejšnji notranji minister Igor Bavčar, ki je v intervjuju dejal, da je Vis spremljala dogajanje v igralnici do konca leta 1991.

Afera traja že skoraj dva meseca in se bo verjetno še vlekla. Medtem je v javnost prišla množica stroga zaupnih dokumentov, pojavila pa se je tudi dokumentacija o Hit, ki jo je imel prejšnji direktor Vis-a dr. Miha Brejc, saj je menda svojemu nasledniku ni hotel izročiti zaradi tega, ker je bil tudi on vpletten v dogodek.

V ozadju afer je kopica političnih interesov, na vsak način pa največji spori potekajo na relaciji med Demokratsko in Liberalno demokratsko stranko. Mnogi že sedaj dvomijo, da bo posebej ustanovljena parlamentarna komisija uspela priti stvari do dna.

Marko Jenšterle
24. maja 1993

Koalicija na preizkušnji?

Najdaljša slovenska politična nadaljevanca z imenom Hit - Vis še vedno polni strani dnevnega časopisa in kaj malo verjetno je, da bi se pred poletjem končala. Zdaj že lahko rečemo, da še noben politični spopad ni toliko obremenjeval vlade, parlamenta in predvsem strank, stvari pa znajo biti še bolj zapletene, saj se uresničujejo napovedi o tem, da bodo v spore posegli tudi Italijani. To pomeni, da bo zgodba Hit - VIS dobila mednarodne razsežnosti, še bolj neprijetno pa bo to, da so v naše notranje zadeve spet potegnjeni sosedje, s katerimi imamo probleme zaradi meje, hkrati pa smo jim pred kratkim že namenjali pomembno mesto v prisluškovani aferi.

Vsakič, ko se pojavi nova slovenska afera, se zgodi, da v določenem trenutku uide kontroli naše politike, čeprav je doslej na koncu skoraj vedno prišlo do političnega kompromisa. V nobenem primeru pa vse, kar se dogaja v zvezi s Hitom in Visom, ni dobro za sedanjo koalicijo, ki je po nekaterih informacijah že močno načeta. Tako naj bi po pisanju Republike Janez Janša zaradi sporov glede odkupa vojaških stanovanj predlagal zamenjavo ministra Mihe Jazbinška. V tistem trenutku, ko pa bo odšel prvi minister iz sedanje koalicije, se bo začela sesedati sama vlada. Pri tem ne smemo pozabiti, da je Janša že v Demosu prvi zahteval kadrovskie spremembe, na koncu pa je ta skupek različnih strank polnoma razpadel.

Če je verjeti napovedim o možnih političnih scenarijih, naj bi bila nova vlada brez liberalnih demokratov in Združene liste, kar sploh ni izključujoče, saj predvsem

Iz nemških taborišč po drugi svetovni vojni izpuščeni zaporniki, so bili usmrčeni po stalinističnem načelu: „Kdor je bil v rokah sovražnika, je sovražnik ruskega naroda.“ Zato ga je treba kot „sumljivo“ osebo usmrtiti. To so po vsej verjetnosti opravili rdečarmicji.

Skrivnost Katynskega gozda je pojasnjena, kdaj pa bo tudi dokončno in dokumentirano okrog slovenskega Katyna — Kočevskega roga in drugih množičnih grobišč vojnih in povojskih žrtev?

Po Družini

krščanskih demokratov (zaradi njihovih izkušenj z LDS v preteklosti) do sedanje koalicije ne veže nikakršno ljubezensko, ampak čisto pragmatično razmerje. Uresničitev takšnega scenarija bi bila lahko verjetno tudi, če si pogledamo vplettenost in aktivnost posameznih političnih struktur v omenjene afere. Najhujši spopadi so potekali med LDS in demokrati, medtem ko so se desne stranke v glavnem držale v ozadju, še posebej pa krščanski demokrati, ki iz te dokaj mirne pozicije le opazujejo potek dogodkov in vanj bistveno ne posegajo. Za to tudi nimajo posebnih potreb, saj bi jim vsakršna aktivnejša politika prej škodila, kot koristila. Na koncu bodo najbolj pozitivni tisti, ki bodo najmanj umazani.

Ker je tudi Janša v tokratno vlado prišel z izrazito pomočjo SKD in ker ima sam do njih še nekaj dolga (ne pozabimo, da je nekoč zahteval Peterletovo zamenjavo na premierskem mestu) ob takšnih scenarijih, ki se morda še slišijo precej neverjetni, ne bi bilo pametno le zamahniti z roko.

Slovenski politiki so šli v spopadih tako na nož, da se bodo zadeve težko umirile brez neke drugačne kombinacije. Posegati so začeli tudi po nizkih sredstvih, sploh pa so znova potegnili na dan staro in dobro znano udbo, ki bo pri nas najbrž v nedogled eden najpomembnejših pokazateljev obnašanja posameznikov v bivšem sistemu. Prvič se je udba pojavila pri Mihi Kozincu v zvezi z njegovo obrambo Vinka Levstika. Takrat so nekateri slovenski odvetniki v javnem pismu izjavili, da je šlo pri njegovem seznanjanju udbe s pogovori z Levstikom za neetično dejanje, pa čeprav je o tem obveščal svojega klienta. Sicer pa sam dosje na udbi še ne more biti zadosten razlog za obtožbe sodelovanja s to sumljivo ustanovo. Dosjeji so verjetno dvojni in sicer o nadziranih ter o nadzorovalcih.

Ker pa v Sloveniji tudi po zamenjavi sistema nismo uspeli razrešiti problema v zvezi z arhivi udbe, bo to še naprej za politike ostala zlata jama za manipulacije v njihovih političnih spopadih. Za stranske opozovalce pa bo veljalo, da je politika v krizi tedaj, kadar se „udbaški argumenti“ začnejo pojavljati v naših aferah.

Marko Jenšterle
Gorenjski Glas, 21. maja

Referendum v Italiji

„Slovenska skupnost“ v težavah

18. in 19. aprila so se italijanski volilci morali na referendumih izreči o osmih precej važnih vprašanjih:

1. za spremembo volilnega sistema za republiški senat iz sedanjega proporcionalnega v večinski sistem, 2. za odpravo kazenskih sankcij za uživalce mamil, 3. za odpravo ministrstva za kmetijstvo, 4. za odpravo ministrstva za turizem, 5. za določitev kompetenc pri nadzorstvu nad okoljem, 6. za odvzetje državi pravice do imenovanja predsednikov javnih hranilnic, 7. za odpravo izrednih državnih posegov na italijanskem Jugu in 8. za odpravo javnega financiranja strank. Volilci so se množično izrekli za spremembe in torej za odpravo doselj veljavnih uredb na vseh zgoraj omenjenih področjih.

Politično najpomembnejši referendum je bil seveda prvi. Volilci so se v ogromni večini (čez 80% tistih, ki so glasovali) izrekli za odpravo sedanjega proporcionalnega volilnega sistema za senat in za uvedbo večinskega. To predstavlja pravo revolucijo v italijanskem političnem življenju, saj so se volitve za v parlament, tj. za senat in za poslansko zbornico, vedno vršile po proporcionalnem sistemu. Po referendumu pa ima sedaj senat večinski, poslanska zbornica pa proporcionalni sistem. To neskladje morata sedaj parlament in nova vlada bivšega guvernerja osrednje italijanske banke Carla Azeglia Ciampija čimprej odpraviti in to seveda upoštevajoč voljo volilnega telesa, ki se je izrazil za večinski volilni sistem. V skladu s tako izraženo ljudsko voljo so se že spremenili v večinskem smislu volilni zakoni za volitve v krajevne organe oblasti, npr. za občine in pokrajine, medtem ko je za dežele (v Argentini bi bile to province) v glavnem še v veljavi proporcionalni sistem. Povsem jasno je, da se bo moral zaradi homogenosti na vseh volitvah uvesti večinski sistem. Odslej naj bi se torej v Italiji volilo na podoben način kot v ZDA in Veliki Britaniji ali kot v Franciji.

Večinski volilni sistem gotovo zelo zmanjšuje manevrski prostor manjšim strankam in je prav lahko hudo krivčen do narodnih manjšin, če zakonodaja ne predvideva njihovega zajamčenega zastopstva v izvoljenih organih. Ker reformatorji, ki so sprožili referendumski postopek za spremembo italijanske volilne zakonodaje, niso pokazali večjega posluha do zahtev slovenske manjšine v Furlaniji - Julijski krajini po zagotovljenem zastopstvu v izvoljenih telesih, je Slovenska skupnost - Ssk predlagala svojim volilcem, naj glasujejo proti predlaganim volilnim reformam. Proti spremembam dosedanje italijanske volilne zakonodaje v večinskem smislu so se izrekli predstavniki neokomunistov, ki se zbirajo v Stranki komunistične prenove (Rifondazione comunista), nekateri bivši komunisti, ki so člani Demokratične stranke levice (Partito democratico della sinistra), neofašisti, ki delujejo v misovskem gibanju (Movimento sociale italiano), pa še člani gibanja La Rete (mreža), ki jih vodi bivši krščanski demokrat in bivši župan v Palermu Loeluca Orlando, (ki ima nekaj vplivnih priateljev pri italijanskih jezuitih...) Vsak član te pisane društine je imel svoje račune, vendar so nekateri precej upravičeno izražali skepsko nad tavnaturško močjo, ki naj bi jo imela sama po sebi uvedba večinskega volilnega sistema pri moralizaciji italijanskega političnega življenja.

Vsi zagovorniki dosedanja volilne zakonodaje ali njene manj travmatične reforme so 18. aprila doživelji neuspeh. Med ljudmi

je zaradi najrazličnejših škandalov, ki do temeljev pretresajo dosedanje italijanski politični sistem, močno prisotna želja po radikalnih spremembah. Večina političnih strank v državi kot tudi gospodarstveniki so bili za spremembo volilnega sistema v večinskem smislu, ker naj bi to zagotavljalo stabilne vlade. Za takšne spremembe je bila tudi velika večina medijev, od velikih časopisov do državnih in zasebnih televizijskih mrež. Vse te okoliščine so vplivale na volilce, da so šli glasovati z neko ihti. Tako so skoraj na vseh referendumskih glasovnicah (bilo jih je osem!) prečrtali besedico SI (DA) in se na tak način izrekli za ukinitve starega in uvedbo novega. Val Ssk je pometel tudi z ministrstvom za kmetijstvo, kar verjetno ni bilo najbolj pametno.

Slovenska manjšina v Italiji je tudi po referendumskem potresu ostala politično razcepljena in že dalj časa pravzaprav caplja za dogodki. Slovenska skupnost - Ssk je že nekaj mesecov pred aprilskim glasovanjem dala pobudo za skupen politični nastop vseh Slovencev vsaj na deželnih volitvah, ki bodo 6. julija letos, vendar ni bila uspešna. Za iste volitve se je kasneje skušala tehnično povezati s kako večjo stranko, ker ji zaradi lanskoletne spremembe volilne zakonodaje v Furlaniji - Julijski krajini grozi, da bo prvič po uvedbi deželnega parlamenta ostala brez svojega zastopnika v njem. Povezava ni uspela, saj so Ssk zavrnile Krščanska demokracija, Demokratična stranka levice, Severna liga in še kdo. Podoba je bila, da se krajevne politične sile, tudi „napredne“, plašijo povezave s tistimi, ki se ne bojijo tudi v politični arenici nastopati kot Slovenci. Verjetno so bili razlogi še drugi, vendar se je to ravnanje velikih strank marsikomu zdelo podobno odnosu, ki so ga nekoč imeli ljudje pred gobavci ali okuženimi s kugo...

Klub vsemu se je Ssk odločila, da na deželnih volitvah nastopi sama. Na uspeh lahko računa le, če ji bo uspelo podvajiti dosedanje glasove. Sestavila je kakovostne kandidatne liste, na katerih je moč zaslediti znana imena iz tukajnjega kulturnega in političnega življenja kot so Boris Pahor, Alojz Rebula, Ivanka Hergold, Janez Povše, Anton Petje, Ivo Jevnikar, Jopis Pečenko in Hadrijan Corsi. Naloga, pred katero se nahaja edina slovenska politična organizacija v Italiji, je izredno zahtevna. Na podvojitev glasov lahko Ssk računa samo v primeru, če znotraj manjšine pride do velike prerazporeditve dosedanjih političnih ravnovesij, kar ni najbolj verjetno. Dejstvo pa je, da sedanje spremembe v italijanskem političnem življenju še bolj kažejo, kako brezperspektivna je politična razcepljenost v vrstah slovenske manjšine. Nekateri znaki dajejo upati, da se je na tem področju nekaj vendarle začelo premikati. Po drugi strani pa velja poudariti, da se Italija mora nehati sprenevedati z zaščitnim zakonom za slovensko manjšino. Če za italijansko manjšino v Istri zahteva na primer dosledno spoštovanje dvojezičnosti od tamkajšnjih oblasti, zagotovljeno predstavništvo v izvoljenih telesih, in sicer od krajevnih uprav do parlamentov v Ljubljani in Zagrebu itd., ne more še naprej zavlačevati z osnovnimi zaščitnimi normami v prid Slovencem, ki živijo na njenem ozemlju kot avtohtono prebivalstvo. Skrajno nemoralno je namreč proglašati v Trstu, Gorici in Nadiških dolinah za nedoposten privilegij to, kar je v Kopru, Piranu in Pulju sveta in naravna pravica.

A.B.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Medtem ko se odvijajo volitve v strankah, družba doživlja razne škandale, ki niso ravno najboljše priporočilo za voditelje. Primer poslanikov, ki ne predstavljajo častno domače države in niso zgled poštenosti, kaže le na posebno lice nenehnega pojava korupcije in izrabljelanja oblasti. To seveda ni nov pojav, le da prihaja na dan z novo silo, ker je vedno več primerov in posebnih okoliščin.

KAJ ZASTOPAJO

Najprej se je razkril in se že mesece vleče postopek okoli bivšega poslanika v sosednjem Čilu, ki je zapleten v škandal korupcije in kaj nejasnih osebnih stikov. Pred dnevi je prišlo na dan, da je bivši poslanik v Paragvaju (sedanji konzul v severnoameriškem mestu Miami) pustil za seboj ogromno dolgov, tako osebnih kot na račun poslananstva, ki skupno dosegajo baje 230 milijonov dolarjev. Zatem se je razkriko, da je bivši poslanik v Nemčiji zapustil dolg kar za 500 tisoč dolarjev. Ti in še nekateri drugi manjši škandali prihajajo na dan v nevšečnem trenutku za vlado: sredi notranjih volitev in v bližini poslanskih volitev, ki bodo oktobra. In še nekaj je važnega: nobeden od osporavanih poslanikov nima poklicne diplomatske kariere, marveč tvorijo tkm. skupino političnega kadra „zunanje službe“. In še nekaj: vsi so

osebni prijatelji (ali vsaj so bili) predsednika Menema in so dosegli poslaniško imenovanje zaradi tega prijateljstva, nekaj kar bi se sedaj rado zakrilo, a brez uspeha.

Ob tem je prilično, da se malo ustavimo. Imenovanje „političnih“ poslanikov je v argentinski diplomaciji stara bolezna. In zanjo bolehalo ne le civilne marveč tudi vojaške vlade; te morda še bolj kot demokratične. Mnogokrat se je zgodilo, da so vojaški režimi množično odstavliali ali upokojevali poklicne diplome, medtem ko so polnili poslaništa s prijatelji in prijatelji, morda za ceno javne zaslombe določenemu režimu.

Radikali so bili to zadevo vsaj nekoliko uredili, ne da bi jo odpravili. Dejansko to ni proti zakonu. Argentinski zakoni predvidevajo, da sme predsednik, „v izrednih primerih“ imenovanti za poslanika osebo, ki nima diplomatske kariere. A ta „izrednost“ je postala skoraj redna praksa, saj vrsta odstranjenih ministrov, zapadlih državnih sekretarjev ali propadlih kandidatov polni poslaništa širom sveta, kot nagrada za opravljene usluge ali pa kot cena za molk in potolaženje. Od nekaj več kot 70 poslanišev, ki jih ima Argentina širom sveta, je kar 37 „političnih“ poslanikov, domala polovica. Da ti kaj malo „diplomatsko“ postopajo, se je že izkazalo. Da ne zastopajo argentinskega naroda, niti

Nad. na 5. str.

Händlov oratorij Mesija

Bernarda, Marko in Veronika Fink so konec aprila peli med Slovenci v Gorici, na Koroškem in Ljubljani ter želi velik uspeh. Objavljamo kritiko iz Slovenca:

Slovenski komorni zbor je v letošnji abonma kot sedmi koncert uvrstil izvedbo oratorija Mesija. Pred dvesto petdesetimi leti je to izjemno mojstrovino ustvaril skladatelj Georg Friedrich Händel. Delo vsekakor zavzema častno mesto med baročnimi oratoriji. Od vseh izvajalcev zahaja ob vzdržljivosti (izvedba traja s premorom skoraj tri ure) tudi veliko tehnično in muzikalno sposobnost. Besedilo za oratorij je izbor svetopisemskih citatov, smiselno in vsebinsko zaokroženih v tri dele: prvi govori o napovedi in rojstvu Odrošenika, drugi o njegovem trpljenju, smrti in vstajenju, tretji o smislu njegove žrtve ter o odrešenju. Tako pevski solisti niso nosilci dramatičnih vlog, temveč samo posredniki, oznanjevalci vsebinsko bogatih in poetičnih misli, ki se kot samostojni in hkrati med seboj povezani odlomki vrstijo v zaporedju in izmenjanju tenkočutno oblikovanje zborov, recitatov, arij, duetov.

Dirigent dr. Mirko Cuderman je delo izvedel z že omenjenim Slovenskim komornim zborom in Slovenskim komornim orkestrom, solisti pa so bili sopranistka Veronika Fink, altistka Bernarda Fink, tenorist Janez Lotrič in basist Marko Fink. Na pozitiv je igrala Nataša Valant, na čembalo pa Boženka Dornik.

Za Slovenski komorni zbor bi lahko trdili, da je tokrat presegel samega sebe. Posebno navdušujuča je bila odlična dikcija, še zlasti v prvem delu: Pevci so presenetljivo tehnično lahko in popolno obvladovali polifonsko oblikovane zbole (in on očistil bo, Moj jarem je prijeten, V Boga je zaupal, In Božji angeli...) navdušila je izenačenost posameznih glasov, posebno pozornost in občudovanje pa gre zlasti sijajnim, zvonkim sopranom.

Med orkestralnimi skupinami so bile vodilne prve violine, intonančno odlične in vseskozi enovite v lepoti vokalnega zvoka,

Ob zvočno učinkoviti Aleluji je posebno občudovanje zbulil še odlični izvajalec parta trobente A. Grčar v sicer zvočno izdatnem in izrazno pomembnem odlomku Ko tromba zadoni.

Pomembni muzikalni delež so prispevali tudi vsi štirje pevski solisti, med njimi kar trije člani družine Fink, argentinski Slovenci. Poudariti je treba, da Händlov pevski solistični parti, polni okraskov in melizmov, zahtevajo skrbno negovanje, tako rekoč popolno pevsko tehniko. Veronika Fink je še zlasti zablestela v svoji zadnji ariji (Če Bog je za nas); izvedla jo je glasovno izdatno in primerno širokopoteznu sklep. Lepo izenačeni registri in primena intenzivnosti v vodenju melodičnih linij baročne glasbe sta bili odliki Bernarde in Marka Finka. Primerno in uspešno se je načinu oratorijskega petja približal Janez Lotrič; imeniten je bil v duetu z altistko v odlomku O smrt, kje je zmaga zdaj.

Izreden učinek je celotna izvedba dosegla zaradi skrbno oblikovane interpretacijske zaslove vodstva, za kar je poskrbel dirigent Mirko Cuderman. Vsi izvajalci so svoje parte tehnično in muzikalno obvladali v celoti. Še posebno se zdi pomembno skrbno pretehtano razmerje med orkestrom in zborom: tako je na primer povsem zadostovalo pet prvih violinistov, temu ustrezna so bila druga razmerja v orkestralni zasedbi; sorazmerno majhen po številu pevcev, čeprav zvočno izdaten, je bil tudi poklicni zbor.

Velika dvorana Slovenske filharmonije najbrž že dolgo ni sprejela toliko poslušalcev kot prav na tem koncertu (28. marca). Izvajalci so za naporno, a umetniško prepričljivo izvedbo poželi navdušeno odobravanje poslušalcev. Žal so mnogi ljubitelji Händlove glasbe ostali brez vstopnic.

Milena Nograšek
„Slovenec“ 2. aprila 1993

Pojem, kar znam

Andrej Šifrer v Argentini

V Argentini smo te poznali le po tvojih pesmih. Zato bi želeli, da se nam predstaviš.

Doma sem iz Stražišča pri Kranju, kjer je tekla moja mladost; tam sem končal osnovno šolo, v Ljubljani pa sem hodil v srednjo šolo in nato na pravno fakulteto. Zdaj živim v Srednjih Bitnjah, kakih 4 kilometrov od Stražišča proti Škofji Loki na obrobju Sorškega polja, ki je zelo znano po krompirju, pa tudi jaz sem po duhu kmet, žabničan, od koder izvira moj oče, s katerim sem se zelo dobro razumel. Delam pa tisto, kar mi je pri srcu oziroma je prav, da delam. To je sicer čuden poklic, a sem hvaležen Bogu, da mi je ta poklic dal. A bolj resno, delam glasbeno „komedijsko“. Preveč radi mislimo, da je delo tisto, kar se dela z rokami, fizično, a mislim, da je posebno za majhen narod, kot smo Slovenci, važno, kaj se dela z glavo. Saj bomo le tako lahko obstali. Vsake nekaj časa si izmislim kako pesem in jo tudi pojem ljudem, ki se zanimajo za to. Ne mislim, da sem zelo pomemben na tem področju, grem tja, kamor me povabijo, in poskušam biti to, kar sem, enostavno Andrej Šifrer. Hvala Bogu, živim dobro. Saj delam, kar rad delam, in če tega ne maram delati, si lahko dovolim, da ne delam. Pravkar sem dopolnil 41 let (rojen sem bil 1. maja 1952). Prva leta po fakulteti sem veliko igral — prevozil sem kakih 100.000 km. na leto, imam dva otroka, na katera sem zelo ponosen, to sta Martin in Eva, poročen sem z ženo Marijo. Če ste me v Argentini poznali po mojih pesmih, za mojo predstavitev ne potrebujete nič drugega kot to, da živim dobro, nekomplikirano in srečno življenje, in si želim, da bi tako bilo še naprej.

Ali pišeš sam svoje pesmi, jih sam prirejaš in tudi poješ? Kaj in kje si pel in kaj si izdal?

Pesmi pišem sam, v glavnem takrat, ko za to čutim potrebo, ne pa na ukaz. Zakaj je tako, ne vem, zakaj se ravno meni to dogaja, tudi ne. Sem bolj ljubitelj glasbe kot glasbenik, sem povprečen kitarist in povprečen pevec, morda sem za odstotek boljši tekstopisec. A če ves ta prah pomedem skupaj, nastane kupček, ki se mu reče Andrej Šifrer, pevec in avtor. Prirejam slovenske ljudske pesmi, ki so mi všeč, iščem pesmi, ki pri nas vzbujejo pozitivno energijo. Saj smo Slovenci znani po tem, da v pesmih radi jamramo ali tožimo. Zato s težavo najdem pesmi, ki so mi všeč, npr. Vasovalec. Zagorski zvonovi pa so najlepša viža, ki sem jo kdajkoli slišal.

Treba je biti odprt do drugih in do drugačnih ljudi, ker zaprtost in slaba komunikacija nikomur ne služita. Ker se ljudje ne znajo pogovljati, so na svetu celo vojne, tako majhne med sosedji, večje med poslovnimi in še večje med državami. Slovenščemu narodu manjka odprtost in mu želim, da bi se čimprej znali dobro pogovarjati. Zato bi tudi vam tukaj priporočil, da se otroci nekaj ur na teden učijo pogovarjati. Saj imamo usposobljenost, nimamo pa obrtništva za to.

Pojem v glavnem iste stvari, kar mislim, da znam. Pel sem poleg doma še v Avstriji in Italiji predvsem tamkajšnjim Slovencem, malo pa še v Angliji in v Ameriki. Prvič sem v Argentini in se blazno dobro počutim, da sem tu. Sploh ne vem, kaj naj tu pričakujem. Izzivi so me vedno privlačili in upam, da se bomo razumeli.

Izdal sem kakih 7 plošč in okoli 9 kaset. Važneje je to, da sem zapel kakih 75 pesmi.

O čem pojejo tvoje pesmi: o sodobnih problemih, o mladini, o človeku?

Pišem pesmi zato, da mi ni treba o tem razlagati.

Zakaj si tako popularen med mladimi Slovenci?

Popularnost je zelo težko razložiti. Vsak pevec bi bil rad popularen. Naredil sem bolj bolj malo, le to, kar znam; nikoli nisem napisal pesmi, da bi bil popularen. Očitno pa je, da se nekaj dogaja s temi pesmimi, a nad tem nimam nobene kontrole. Verjamem pa definitivno v neko poslanstvo, za katerega pa sam nisem nič naredil, samo dobil sem ga in ga samo izkoriscam. Saj se tudi sam čudim, da stvari tako dobro izpadajo. Morebiti lahko navržem samo to: ko se pogovarjam z odjemalcem teh pesmi, mi povedo, da jih pojejo ob tabornih ognjih ali na veselicah, da te pesmi živijo med ljudmi, kar je zame velik kompliment. Sem pa zato zelo hvaležen temu, ki mi je vgradil ta „čip“. Če bosta ostali ena ali dve pesmi po moji smrti, bom zelo zadovoljen in mislim, da se je splačalo živeti.

Kako to, da si prišel med nas. Koliko časa si se odpravljal na to pot?

Med vas sem prišel, ker sem bil povabljen; ker ste od tu hoteli, da pridem; ker pripravljenost fantov organizatorjev ni bila odvisna od tega, ali bo to komercialno uspešno; da je bil osnovni namen: Šifrer naj pride v Argentino. Zame je bilo to dovolj, ker sem čutil, da nekdo hoče, da pridem. Sem sem prišel tudi zato, ker vem, da je tu najbolj kompaktna slovenska kolonija po svetu, s katero se celo Slovenija težko primerja, da živi tu že druga generacija, ki še nikoli ni bila v Sloveniji, a še vedno govorí slovensko. To vse vrže na tla, da ste ponosni, ta pravi, tako hudičevno trmasti, da se ne daste nobenemu izpuliti. To mi je všeč.

Začeli smo se pogovarjati o prihodu pred kakimi petimi leti. Verjamem pa, da je treba počakati in dati času čas.

Veseli smo, da si nam prinesel nekaj duha Slovenije. Kaj pa boš odnesel nazaj domov, v Slovenijo?

Odvisno je, kako se bomo razumeli na koncertih. Sem predstavnik generacije Slovencev, ki je manj obremenjena z zgodovino. Sem sem prinesel samo slovenstvo, nobene druge razdelitve ali pripadnosti. Prišel se kot Andrej Šifrer, ki zelo rad potuje po svetu in je vesel, da je prišel med svoje sonarodnjake na drugem koncu sveta. Kot tak sem prinesel svoje pesmi in si res želim „zedinjeno“ Slovenijo, in to v duhu, v miselnosti, kajti razdalje se dajo premagati, težko pa se premaga neizmerljive stvari. Vem, da govorim za nekatere morda malo naivno, a želim, da bi moji in vaši otroci ali vnuki doživel, da bomo Slovenci en narod po vsem svetu in nam to ne bo težko, zadowoljni, kjerkoli smo, in da se bomo lahko vračali vsi v Slovenijo. Rad bi videl, da bi obstajala vseslovenska sloga, kar je v tem momentu precej težko. Vsi si želimo, da bi dejali: Jaz sem Slovenec iz Argentine, jaz Slovenec iz Amerike... in da smo vsi podobnih misli (ne enakih), da gre za duhovo edinstvo. Prekinimo tradicijo, da so veliki narodi združujejo, majhni pa razdržujejo.

Hvala lepa, Andrej, za pogovor.

Pogovarjala sta se TD in BM

GOSPODARSKI VESTNIK

Slovenske Latinskoameriške Trgovske Zbornice

POHVALA BID (Medameriška banka za razvoj v Latinski Ameriki). V svojem letnem poročilu je BID izrazil pohvalo glede pomembnih gospodarskih premikov v Argentini. Obljubil je izdatno posojilo, ki naj se uporabi zlasti na socialnem področju. Od leta 1961 je posredoval Argentini 6.135 milijonov dolarjev, ki naj služijo za finančiranje gospodarskih načrtov v višini 1.530 milijonov dolarjev. Največje ugodnosti je imela energija: 1.945 milijonov, poljedeljstvo in ribolov 743 milijonov, zdravje in okolje pa 528 milijonov.

SEDANJI USPEH GOSPODARSKEGA PROGRAMA v Argentini se kaže v stabilnosti in rasti notranjega bruto proizvoda (PBI 9%) z močnim padcem letne inflacije, ki je v 1. 1990 dosegla številko 1.000 (Porocilo BID).

INFLACIJA PADA skoraj po vsem svetu. Po statistiki OIT se je znižala zadnje leto v večini držav. Tudi Argentina je pri tem dosegla lepe uspehe.

PODRAŽITEV MESA v Argentini. Povišica je bila občutna v mesnih podjetjih in samopostežbi: od 0,5% do 6% v zadnjih dveh mesecih.

V LATINSKI AMERIKI na sploh, je oznaka v znamenju napredka od 2,6%, nekoliko manj od 3,2 v letu 1991, kljub poslabšanju svetovne ekonomije. BID v svojem poročilu najbolje ocenjuje Čile, najslabše pa Brazil.

50 MILIJONOV oseb v Latinski Ameriki živi v izredni revščini, kljub gospodarskemu napredku in večjim socialnim pravicam.

ČILE DOSEGEL ČUDEŽ. Čilski razvoj kaže, kaj zmore dobra vladna politika. Brezposlenost občutno pada. Ekonomija je dosegla zadnje leto skoraj 10% dosežkov, taksa brezposelnosti se je znižala od 20% na 4,4% od leta 1990 in inflacija je padla od 20% na 12,7 (Po The New York Times).

OBRTNA ZBORNICA SLOVENIJE, ki v državi zastopa obrtniške interese in skrbi za razvoj in pomoč obrtnikom, ima danes že okoli 50.000 članov. Med temi je 7.000 prevoznikov (14.000 tovornih vozil), 3.500 gostinskih obratov in 2.500 trgovin. (po Slovencu)

VELIKO TON, MALO DENARJA. V koprski luki so v desetih mesecih pretovorili več blaga kot lani. Ker prevladujejo predvsem masovni tovori, je iztržek precej skromen.

MALE VODNE ELEKTRARNE. V Sloveniji deluje 230 malih zasebnih hidroelektrarn, ki skupaj pridobijo 25 milijonov kilovatnih ur eletrične energije. V gradnji je še okrog 60 elektrarnic. Z njimi bodo dobili še dodatnih 66 milijonov kilovatnih ur eletrične.

SLOVENSKE ŽELEZNICE V HUDI KRIZI. Po mnenju člankarja v „Slovencu“ (22. marca) so poglaviti vzroki, ki so uničili sistem Slovenskih železnic namerni, ne le nesposobnost. Na slovenskih železnicah vlada popolna organizacijska zmeda. Kaže se tudi v tem, da je ta železnica dobesedno postala železnica pol pismenih. Veliko vagonov slovenske železnice je ostalo na drugih področjih bivše Jugoslavije.

SREDNJA ŠOLA ZA GOSTINSTVO IN TURIZEM v Mariboru je med najboljšimi in najlepše urejenimi srednjimi šolami v Mariboru. Posebej odmevno je delo turističnega krožka, ki ga vodi diplomirana ekonomistka prof. Helena Cvikel. Vsi, ki se izobražujejo za turistične tehnike, se učijo še treh jezikov: angleščine, nemščine in italijančine. Člani krožka so strokovnjaki za vodenje po Sloveniji in tujini.

DESNICA BOLJ UPORABNA. „Slovenija potrebuje dobrega gospodarja; levica in

desnica sta sicer enakovredni, toda desnica je bolj uporabna.“ (A. Tomažič - Gospodarski vestnik)

ZMANJŠANJE STROŠKOV v Argentini se zavlačuje. Zlasti vzgojno ministrstvo ni predložilo zahtevanega načrta za zmanjšanje stroškov. Po smernicah predsednika vlade, naj bi nobeno ministrstvo prekoračilo 90% svojega proračuna.

PODRAŽITEV ELEKTRIKE. Konec meseca se bo električna tarifa zavrhala med 10–12%. Nevarnost za prekinitev toka je zaenkrat odgovrena.

OPTIMISTIČNA NAPOVED. Gospodarski minister Cavallo je napovedal pomembni razvoj argentinske industrije. Dosegal naj bi letno 6% do leta 1995, potem pa do konca stoletja 5%.

OBNOVITEV PROGE. Železniška proga Mitre, ki vzdržuje promet med Capitalom in Córdobo, bo zopet obnovljena s pomočjo kreditov ene izmed cordobskih bank.

TEŽKO VODO bodo proizvajali v novem industrijem podjetju, ki ga je zgradila Državna komisija za atomsko energijo v Arroyito, provinca Nuequén.

PETROLEJSKI VOD od Puerto Hernández do Concepción in Talcahuano po Buta Mallín so zgradili s pomočjo konzorcija YPF S.A., Argentina, ENAP - Chile in Banco Río, skupina podjetij Pérez Companc.

MODERNI ČASI. „Bolj ko si moderen, težje je. Torej moraš biti tudi nekoliko bolj sebičen. Če je včasih sosed gradil hišo, so vsi pustili svoje opravke in mu priskočili na pomoč. Zdaj bo moral plačati, če bo hotel, da drugi delajo zanj.“ Thomas Sitepu, indonežijski finančnik.

PREŽIVELA INDUSTRIJA. V knjigi uspeha bo treba obrniti stran. Zmagoslavje avtomobilske industrije, ki je dosegla lepe uspehe, stoji pred kruto resničnostjo: modelov je preveč, dobički preskromni, oseba mnogo preveč. Načrti za reforme niso imeli sreče.

DRUGA NA SVETU je Francija s svojimi naložbami v tujini. Francoske firme imajo na tujem okoli 11.000 podružnic. V zadnjih letih so te vloge dosegale 85 milijonov frankov letno.

NEVARNA IDEJA. V Italiji so za štiri največja zdravilišča osvojili idejo o združitvi ustanov z igralnicami. Dopoldne na piteje zdravilne vode, masažo in zdravniške preglede, popoldan in zvečer pa v igralnico, kar naj bi privabilo goste pri čedalje šibkejšem obisku. Izvedba teh idej bi pomenila hudo konkurenco za slovenska, ki imajo precej italijanskih gostov.

DOBER ZASLUŽEK je imela Coca-Cola v prvem trimesečju 1993: 454 milijonov dolarjev, skoro trikrat toliko kot lani v isti dobi. Prav tako so se dvignili računi podjetja za 10,2%, na 3050 milijonov dolarjev.

RAST V GOSPODARSTVU Francije se je zvišala za 1,2% v letu 1992. Privatna naložba pa je padla na 5,5% proti 2,6% v prejšnjem letu.

DENARNI POLOM na Japonskem je proglašilo 1. 1992 kar 14.441 podjetje, kar pomeni 22% več kot leta 1991 po podatkih Teikoku Data Bank. Vendar se je število dolgov zmanjšalo za 4,2%, v isti dobi na 7,4 bilijone yens (63.486 milijonov dolarjev).

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

13. maja

1 dolar	108,51	SIT tolarjev
1 marka	67,38	SIT tolarjev
100 lir	7,31	SIT tolarjev

Slovensko-hrvaški odnosi

IDEOLOŠKI EKSKLUZIVIZEM

Temelji prihodnjih slovensko-hrvaških odnosov so bili zgrajeni v obdobju, ko Slovenija ni imela dokončno oblikovane zunanje politike, zato v njej ni bilo jasno določenih prednostnih nalog, pa tudi jasnih ločnic med t.i. „jugoslovansko“ in drugimi zunanjimi podpolitikami ne. Ideološki ekskluzivizem zmagovalcev ni niti dovoljeval oblikovanje učinkovitih podpolitik, saj je bilo sleherno opozarjanje na pomen jugoslovanskega prostora za prihodnji mednarodni položaj Slovenije izenačevalo z jugoslovanstvom. Kučanovi pogovori s predsedniki nekdanjih republik pa so po tej isti logiki sodili v razčiščevanje med starimi partijskimi tovariši. Podcenjevanje jugoslovanskega vprašanja je vplivalo tudi na odnose s Hrvaško, saj je večina slovenskih politikov pričakovala, da bodo težave v odnoshih med državama postopoma in samodejno izginile.

ZGODOVINA NA OBLASTI

Hrvaška politika je pri oblikovanju svoje strategije do jugoslovanskega prostora vedno upoštevala različne zgodovinske izkušnje, prihod zgodovinarja dr. Franja Tuđmana na oblast pa je le poudaril zanimanje za nekatere rešitve iz preteklosti. Za oblasti v Zagrebu je bil vedno pomembnejše tisto, kar se dogaja ali govorji v Beogradu, kot pa tisto, kar meni ali prijateljsko svetuje Ljubljana. Zavezništvo s Slovenijo je bilo nekaj samoumevnega, srbsko-hrvaški odnosi pa so terjali več naporov, končno, Tuđman se ni izognil vojni na hrvaških tleh, kljub temu, da je sebe videl v vlogi dr. Vlatka Mačeka, ki s Cvetkovićem, Miloševićem podpisuje nov zgodovinski sporazum. Skratka, za razliko od slovenske politike je hrvaška (tudi zaradi svojih notranjegospodarskih razmer in nerešenih mednacionalnih odnosov) mnogo bolj potrebovala Jugoslavijo in zato je pri večini svojih osamosvojitvenih korakih zamujala ali pa je posnemala nekatere slovenske korake. Za hrvaško politiko je bilo značilno predvsem prizadevanje, da bi se za vsako ceno izognila vojaškemu spopadu s Srbijo.

CILJ AGRESIJE

Ko se je začela agresija na Slovenijo, hrvaški politiki niso poslušali svojih generalov in so JLA dovolili, da z novimi enotami prestopi hrvaško-slovensko mejo. Pozneje so pojasnjevali, da je bil pravi cilj srbske agresije Hrvaška, zato niso hoteli izzivati sovražnika, hkrati pa so potrebovali več časa za oblikovanje lastnih obrambnih sil...

Tuđman se je dejansko uštel, ker je upal, da bosta njegova pogovora z Miloševićem zadostovala za rešitev srbskega vprašanja v t. i. Krajini ter za delitev Bosne Hercegovine. Danes je sicer težko natačno določiti, v kateri faziji srbsko-hrvaškega vojaškega spopada na tleh Hrvaške je bila izoblikovana strategija odnosov s Slovenijo, toda z gotovostjo lahko ugotovimo, da hrvaški politiki slovenskega vprašanja niso izločili iz svoje „jugoslovanske“ politike. Zanje sta na območju nekdanje Jugoslavije le dva enakopravna partnerja: Hrvaška in Srbija, drugi pa so lahko le del interesnih sfer obeh „velikih“. Aktualna otoplitev ali zamrznitev odnosov, denimo s Slovenijo, pa je vselej odvisna od dosežkov ali potreb na drugi strani. Incidenti v Piranskem zalivu, polemike o Trdinovem vrhu, o avtocesti Šentilj-Zagreb in druge težave so izbruhnile, ko so Hrvati izgubljali na svojih ali bosanskih frontah ali pa so bili pod prisiskom mednarodne skupnosti.

SEŽNJA GOZDOV, OBDAVČITVE

Iz nekaterih lanskoletnih izjav predsednika Tuđmana je prav tako razvidno, da so imele hrvaške oblasti že veliko prej ustrezni seznam spornih vprašanj v odnosih s Slovenijo. Tuđman je osebno že pred nekaj meseci napovedal sečno gozdov na Snežniku, polemike okrog Trdinovega vrha, hrvaške oblasti so napovedale obdavčitev slovenskih vikendov in podobno. Zanimivo je, da so že med prvim srečanjem Kučana in Tuđmana na gradu Strmol, ki je bilo posebej posvečeno prihodnjim odnosom med novima neodvisnima državama, najvidnejši hrvaški politiki celo pred časnikarji, prek šal in neformalnem pogovoru z gostitelji omenjali Piransko avtocesto, predlagali, da se cestna povezava med Lendavo in Koprom zgradi po „južni“ smeri prek Zagreba in Karlovca; takrat je bila aktualna tudi povezava med Reko in Trstom.

KDO POVROČA SPORE?

Spore med Slovenijo in Hrvaško povzročata dve temeljni skupini interesov: gospodarski ter politični in ozemeljski na območju nekdanje Jugoslavije. Strukturni slovenskega in hrvaškega gospodarstva sta si precej podobni, enako je tudi z gospodarskimi cilji in trgi. Obe državi stavita na razvoj turizma, obe imata razvito ribištvo in pomembna pristanišča, pa tudi rafinerije naftne, relativno razvito predelovalno industrijo in podobno. Obe državi imata podobne infrastrukturne probleme, predvsem s cestami, kjer pa se interesi za različne povezave z Evropo že precej razlikujejo. Podobno je najbrž tudi z elektronsko industrijo in celo vrsto drugih panog. Torej gre za konkurenčni gospodarstvi, ki sta enako prizadeti zaradi izgube tretjih, nekdanjih jugoslovanskih trgov. Vse našteto povzroča objektivne težave in tudi nestrost, še posebej s hrvaške strani, ki je v preteklosti podpirala odpiranje obratov slovenskih podjetij v obmejnih krajih, saj so ti zagotavljal stabilno demografsko strukturo in razvoj teh območij, danes pa so tudi ti obrati prehuda konkurenca v vojni precej uničeni hrvaški industriji.

MIR, VARNOST NA BALKANU

Še občutljivejši problem je odnos do vojne v Bosni in Hercegovini. Slovenija je zaradi bližine vojne in lastnega interesa, da se v svetu predstavi kot mirna, varna, sodobna demokratična država neštetih gospodarskih priložnosti, zainteresirana za čimhitrejši konec vojne na Balkanu in stabilizacijo gospodarskih in političnih razmer na tem območju. Kot članica nekdanje federacije ima pred tujino tudi posebno odgovornost, da se na tem območju zavzema za pravične in zakonite rešitve, ki bodo usklajene z mednarodnimi listinami in načeli mednarodnega prava. Kot mlada neodvisna država ter članica Organizacije združenih narodov je tudi zavezana spoštovanju teh načel. Slovenija in Hrvaška se razlikujeta tudi po tem, kako ju vidi svet. Tuji dejavniki pričakujejo od slovenskih politikov predvsem natančne informacije in pojasnila o razmerah na Balkanu, Hrvaška pa štejejo med države, ki so vpletene v vojno v Bosni in Hercegovini. Hrvaška tudi sama ne skriva, da ima na ozemlju Bosne in Hercegovine posebne strateške interese, ki jih, čeprav tega ne priznava, skuša urediti na temelju dogоворov s Srbijo. S stališča formalnega in mednarodnega prava je takšna politika nujno hegemonistična, ko pa je enkrat že takšna, potem ni več realno pričakovati, da se bo v odnosu do drugih

Meja s Hrvaško

Prva dva dneva (5. in 6. maja) tridnevne sestanka mešane slovensko-hrvaške delovne skupine geodetov za določitev državne meje so člani usklajevali približno 281 kilometrov dolgo mejo črto med državami.

V dveh dneh so pregledali okoli 110 listov tako imenovanih temeljnih topografskih načrtov v merilu 1:5000, ki bodo podlaga za določitev meje v „kabinetih“ (ko

kartah je označen potek meje med sosednjima državama na območju občin Šmarje pri Jelšah, Brežice, Krško, Novo mesto, Metlika, Črnomelj in pretežni del občine Kočevje. Podobno kot na prejšnjem sestanku obeh delovnih skupin sredi marca v Zagrebu (na njem so usklajevali mejo na odsekih od madžarsko-hrvaško-slovenske trmeje do meje občine Šmarje pri Jelšah) naši pogajalci tudi na tokratnem srečanju ne

pričakujejo večjih nesoglasij med geodeti z obeh strani meje. Do teh prihaja predvsem zaradi tehničnih razlogov, kot so razlike pri vrisovanju na zemljevide, pri njihovem tiskanju in podobno. Vsa morebitna odprtva vprašanja bodo potem strokovnjaki iz obeh delegacij vnovič preverili.

Čeprav si marsikdo misli, da je z uskladitvijo v meddržavni komisiji delo že bolj ali manj opravljeno, pa to ni res. Na podlagi kartografske dokumentacije bodo določili mejo in z začasnimi leseni količki (zabitimi v tla) označili začasno mejo. Pri tem postopku bodo morali pisati natančen zapisnik, v katerem bodo poleg drugega določeni azimuti posamezne točke itd. Skratka, položaj posamezne točke mora biti opisan tako natančno, da lahko pristojni organi kadar koli zamenjajo označbe, če je potrebno. Razdalja med posameznimi točkami oziroma mejnimi kamni naj bi bila tolikšna, da se vidi od enega do drugega mejnega kamna.

Čeprav ni pričakovati hujših zapletov z določitvijo meje na omenjenem območju, pa bo izvedencem najbrž kar nekaj preglavic povzročila razmejitev ob mejni reki Sotli. Znano je namreč, da je reka Sotla v preteklosti na posameznih krajih precej spremenila strugo. V teh primerih se bo naša stran poskušala dogovoriti s sosednjo o tem, da bodo posamezne sporne površine natančno izmerili in poskušali dobiti enakovredno zamenjavo. Problem lastnikov, ki imajo svoja kmetijska zemljišča na obeh straneh meje, pa bodo reševali z dvolastništvom, tako kot je to na primer rešeno s preostalimi tremi sosednjimi dražavami — Avstrijo, Italijo in Madžarsko.

Na omenjenem območju je tudi Trdinov vrh na Gorjancih, ki je že dalj časa razlog za dokaj polemične razprave o tem, kateri državi pravzaprav pripada. O tem na komisiji bržkone ne bodo razpravljali, saj gre za problem, o katerem se bodo morali dokončno dogovoriti najvišji predstavniki obeh držav.

Mogoče vas bo zanimalo vedeti, da...

— da je v Buenos Airesu predaval podjetnikom bivši sovjetski premier Gorbačov, vstopnica pa je veljala 500 dolarjev...

— da so v zadnjem številki goriške publikacije *Incontri culturali mitteleuropei* prispevki treh slovenskih sodelavcev...

— da je v nedeljo, 21. marca potekala v Gorici spominska počastitev msgr. Igina Valdemarina, dogoletnega rektorja malega semenišča, kjer je med vojnami študiralo tudi na stotine slovenskih dijakov, in da je ob tej priliki izšel zbornik o njem...

Mladika, Trst, št. 2

NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA — Letalska družba Adria Airways je v svojem poletnem vozнем redu vstavila nakaj novosti: njihova letala vozijo dnevno na progi Ljubljana-Zürich, dvakrat tedensko v Rim in prav tolkokrat v Manchester. Za vse polete uporabljajo šest letal, preostali del flote s posadkami in tehničnim osebjem pa so oddali v najem: dve letali v Grčijo, dve v Veliko Britanijo in po eno letalo v Turčijo, Francijo in Tunizijo.

ŠEMPETER PRI GORICI — Na odsek za plastično in rekonstruktivno kirurgijo Šempeterske bolnišnice so uspešno prišili (opravili revaskulacijo in replantacijo) odrezano roko nazaj na zapestje. Operacija je trajala osem ur, vendar zanje take vrste posegi niso novost, saj jih delajo že 13 let.

NOVO MESTO — Dobili so novega župana. Občinska skupščina je zbrala Francija Koncilijo na podlagi dogovorov članov nekdanje koalicije Demos. Koncilija je, kakor prejšnji župan, iz vrst SKD.

GORNJA RADGONA — Obe mesti na obrežjih Mure, avstrijska in slovenska Radgona, sta pripravili celodnevno srečanje, na katerem so se vrstile športne in kulturne prireditve. Organizatorji so bili navdušeni nad izidom in odločili, da bodo še naprej prirejali taka srečanja, ki so jih imenovali Pozdrav sosedu.

LJUBLJANA — Lutkovno gledališče Ljubljana je lani imelo čez petsto predstav tako v Sloveniji kot na gostovanjih po svetu, med drugimi v Pakistanu. Za letošnji avgust pa pripravljajo nastope v Južni Koreji, kjer bo 5. mednarodni lutkovni festival.

TOLMIN — Zaradi zmanjšanja vodnega toka v reki Soči — kot smo že pisali v prejšnji številki našega tečnika — je tolminska ribiška družina odločila, da je od maja v zgornjem porečju prepovedana uporaba blestivk (kovinska vaba; v španščini „señuelo“). S tem hočejo preprečiti prevelike škode v plitvih vodah, ki ne dopušča ribam zadostnega premikanja in se hkrati približali idealom turističnega športnega ribolova. Zato bodo najbrž v prihodnjem letu prepovedali še uporabo zausti.

NOVO MESTO — Iz tovarne Revoz so že začeli voziti serijsko izdelani renault elio. V Revozu izdelajo (sestavijo) po deset vozil na dan. Najprej so dobivali karoserije iz Flinsa, zdaj pa uporabljajo že v Sloveniji izdelana ohišja. Lani je Revoz prispeval pri trgovaju s Francijo skoro 450 milijonov dolarjev izvoza in okoli 350 milijonov uvoza. Pravijo, da se bo z novim pogodbami letos razlika še povečala.

LJUBLJANA — V Sloveniji je okoli 26.000 kilometrov vodotokov, ki potrebujejo stalnega vzdrževanja. Ekonomsko stanje Slovenije pa ne dopušča, da bi iz proračuna „pritekalo“ zadost denarja, zato pravijo, da more vsako malo večje deževje povzročiti verižna rušenja v vodotokih in naravnih strugah ter obrežjih.

LJUBLJANA — Ameriški Orpheus Chamber Orchestra se je med svojo evropsko turnejo ustavil tudi v Sloveniji in nastopil v Gallusovi dvorani Cankarjevega doma. 26-članski ansambel igra že od leta 1074 s to karakteristiko, da nima dirigenta. Predstavil se je z deli Haydna, Beethovna, Rossinija in Bartóka.

MARIBOR — Na odru domačega Narodnega gledališča je režiser Tomaž Pandur predstavil Dantejevo Božansko komedijo v treh večerih: Pekel, Vice in Nebesa. Prevod je dr. Andreja Capudra, ki pa ga je dramatiziral Nenad Prokič. Poročila pravijo, da to ni navadna teatralizacija, saj je od pesnitve ostala le kaka četrtina verzov, da so vstavljeni nekatere nove nedantejevske figure, ki naj bi posodobile to poetično stvaritev.

LJUBLJANA — Delegacija Slavističnega društva Slovenija je bila sprejeta pri predsedniku Milanu Kučanu in mu pred-

stavila potrebo, da bi v državnem zboru obravnavali probleme domačega jezika. Pravili so, da je po letu 1990 zelo upadla skrb za slovenščino in narasla brezbržnost do hudega jezikovnega onesnaževanja. Zato želijo od državnega sveta in vlade pravno zavarovanje rabe slovenskega jezika, inšpekcijske službe in primerno usposobljene učitelje in profesorje za šolo.

LJUBLJANA — V vrsti svetovnih opernih novitet bo ljubljanska Opera nastopala na Praški pomladni 1994 z novo opero Janija Goloba Krpanova kobil.

LJUBLJANA — Založba Ognjišča je izdala knjigo Visoka pesem gora, knjiga z dvesto fotografij slovenskih gora. Poslikal jih je fotograf Franc Stele in jim dodal citate iz Svetega pisma, prof. Lojze Peterle pa je napisal poetično besedilo o svoji ljubezni do narave, do gorskega sveta. Članek je preveden v pet jezikov.

LJUBLJANA — V pivovarni Union so namestili tri nove fermentorje. So to ogromni kovinasti valji: v vsakem bo naenkrat vrelo 3.500 hektolitrov piva. Valje so kupili v nemškem Ludwigsburgu, pripeljali so jih pa najprej po Donavi do Bratislave, od tam pa s tovornjaki do Dolge vasi. Pivovarna je nato kupila še devet takih fermentorjev.

LJUBLJANA — Sklad za solidarnostno pomoč otrokom z rakom je organiziral prodajno razstavo z deli slovenskih likovnih umetnikov. Kar osemdeset jih je podarilo svoja dela za to priliko. Sklad bo z izkuškom kupil dve stanovanji, v katerih bodo lahko prenočevali starši otrok na zdravljenju, iz oddaljenih krajev.

LJUBLJANA — V Cankarjevem domu je bila odprta razstava Podobe domišljije, na katerem so predstavili ustvarjalce otroških ilustracij iz enaindevetdesetih držav. Pravzaprav je to ponovitev 10. Mednarodne razstave otroških ilustracij Sármede v Italiji iz lanskega leta.

GROSUPLJE — Kljub zagotovilu občinskih oblasti, da bo odlagališče v Stehanu zaprto in sanirano do 1. maja 1977, so vaščani iz bližnjih Spodnjih Duplic, Spodnjega Blata in Gatine na lastno pest smetišče večkrat zaprli in preprečili odlaganje smeti. Občina je odločila, da bo prijavila vaščane, ki so pri tem sodelovali, na sodnijo zaradi motenja posesti, onemočjanja opravljanja dejavnosti in za povračilo povzročene škode.

SOLKAN — Pred sedmimi leti so Solkanci dosegli, da na Soči Italijani niso smeli postaviti jeza v kraju Podgora, ker bi to povzročilo resne probleme na slovenski strani zaradi 4-metrskega nihanja rečne gladine, potopitve sedanjih bregov Soče, ogroženosti brezin in nekaterih objektov ter sprememb vodnega režima. Zdaj kaže, da so v Italiji spet oživili takratne načrte in v Solkanu so tudi začeli pritisnati na svoje predstavnike in državne oblasti, da se prepreči možna gradnja tega jeza.

LJUBLJANA — V Cankarjevem domu je bil razstavljen glavni oltar iz podružnične cerkve sv. Tomaža v Straži na Dolenjskem. Je to tipičen baročni oltar iz leta 1721 z akantom ornatom. Na ogled je bil po sedmih mesecih intenzivnega restavratorskega dela.

STATENBERG — Na znanem gradu v bližini Ptuja so se v sedemdesetih letih v mesecu septembru začeli zbirati literati iz cele Slovenije. Sčasoma je — tudi zaradi političnih in državnih sprememb — zanimalje začelo upadati in na lanskih srečanjih že kazalo, da bo popolnoma zamrlo. Vendar so se pod vodstvom pesnika Marjana Pungartnika in mlajših literatov lotili poziviti ta debatni klub. Letos bo na trodnevnu srečanje tema okroglo mize generali konflikt.

PREJELI SMO V OBJAVO

Menišija svojim žrtvam

Menišija se imenuje naša pokrajina, ki so ji dali ime menihi iz samostana Bistra pri Borovnici in katere središče je vas Begunje.

Bili ste prav gotovo že seznanjeni z vestjo, da pripravljamo dostenjen spomenik žrtvam rdečega nasilja, ki so bile v groznom trpljenju pokončane v našem okolju.

Obračamo se na vas, sprošnjo, da nam pomagate, ker so nam za ta spomenik potrebna finančna sredstva. V ta namen smo odprli bančni račun:

Ljubljanska banka agencija Cerknica, 50100-620-133-029-72702-20569/92

Nekateri so se tej prošnji že odzvali. Srčno pričakujemo, da se boste njim pričudili še mnogi drugi!

Načrtujemo, da bi spomenik blagoslovili za farno žegnanje v mesecu avgustu 1993. Spomenik bo postavljen na pokopališču v Begunjah.

V Menišiji je bilo pobitih čez 200 ljudi, to je četrtnina prebivalcev, kar pomeni, da je bilo prizadetih 112 domov. So hiše, kjer ni sedaj nikogar več. Spomenik bo tudi zanje. Stal pa bo tudi za vse tiste, ki so zaradi posledic grozodeljstev osamljeni morali še dolga leta trpeti huda križeva pota.

Vsak dan mi prihajajo v spomin dnevi grozot. Ne morem in ne morem si predstavljati, da je za malo Menišijo bilo mogoče toliko gorja.

Spominjam se in se sprašujem, kdo je krivec teh gnusnih dejanj. Ker je bilo izvajalcev teh del v Menišiji premalo, so prišli pomagači iz sosednjih krajev, da so izvršili satanski posel.

Mislim na dela po „osvoboditvi“:

...mislim na križev pot moje strpinčene stare matere Dehinče, ki je bila vržena s kozolca, vsa ranjena od padca in grobega pretepanja, vlečena nato v Cerknico in ubita med potjo.

...mislim na morilsko ekspedicijo nad naše mladoletnike. V strašnem trpljenju, na poti čez Kamno Gorico po izpustitvi iz Teharij jih je bilo pobitih čez 40!

...mislim na vandalsko skrunjenost grobov ubitih vojakov.

...še mnogi drugi kruti primeri se mi vrstijo pred očmi!

Spomenik bo kraj molitve in podoba duhovne lepote, ki jo nosimo v naših srcih.

Na dan blagoslovitve bomo molili za naše rajne. Molili bomo tudi za tiste, ki so morali zaradi terorja v tujino in so živelj v pričakovanju na vrnitev, pa je ne bodo nikdar doživelji. Mnogi sploh ne vedo, da ni nikogar več, ki bi jih še pričakoval. Molili bomo za vse tiste, ki žive v upanju, da se jim vrnejo njihovi dragi, pa ne vedo, da nimajo nikogar več pričakovati.

Prosil bom Mater božjo, naj pomaga njim, ki so podivljali nad našim narodom, da priznajo in obžalujejo svoja grozotna dela, da dobijo milost sprave v prizadetem srcu, da ne odidejo s tega sveta kot lev razbojniki.

Prosil bom, da se vrnejo med nas ljubezen, mir in sožitje in da se krvava zgodovina nikdar več ne ponovi.

Bodimo si vsi bratje in sestre, saj nas veže kri naših mučenikov!

Tomažičev France Francija

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Nad s 2. str.

interesov argentinske države, marveč le lastne interese in morda le še interes skušine, ki ji pripadajo, je tudi vidno. Ob vsem tem sedaj izgleda, da je Menem le spoznal, kako mu škodujejo ti „priatelji“ in kakšna je cena petoliznštva, ki ga obdaja, ki pa mu je kaj malo mar poštenost in vestnost.

Še dvoje omemb ob tej zadevi. Prva: škandal ni nastal slučajno. Rado se zgodi, da v bližini kakih notranjih volitev, zaradi medsebojnega trenja ali rovarjenja, včasih tudi iz maščevanja, pridejo na dan skrivnosti, ki bi sicer ostale zakopane. To je sad že večkrat omenjenega političnega „kabilizma“, ki je sicer grd pojav, a v teh primerih rodi začelene posledice: da se razve in razkrije gniloba, skrita za zidom oblasti. Druga: spričo teh pojavov je mendoški senator in predsedniški predkandidat Octavio Bordón predložil zakonski osnutek, po katerem na bi število „političnih“ poslanikov, ki jih sme imenovati predsednik, omejili na 10% celotnega kadra poslanikov.

VOLITVE SE BLIŽAJO

In v vseh strankah se nanje pripravlja. Na primer liberalci, zbrani v UCeDÉ, imajo svoje težave. Zaradi prvotne tesne povezave z menemizmom, ki jo še vedno posebjava večje število liberalnih funkcionarjev v vladi, je izhalapelista pravtva gonilna sila, ki je Alsogarayevi družabnikom postavila dejansko na tretje mesto v argentinski politični pozornici. Če pomislimo, kakšne izredne uspehe so želi zlasti v prestolnici, moremo le obžalovati klavrnino usodo, ki jo sedaj doživljajo. V tem razvoju so liberalci tudi ostali brez vidnih in splošno spoštovanih osebnosti. V tej krizi osebnosti, ki je lastna domala vsem političnim strankam, so tudi oni segli po „izvenstrankarskih figurah“. Za poslanske

kandidate so izbrali na provinci Buenos Aires Pattija, bivšega znanega policijskega komisarja, a ga je zaradi tožbe enega sektorja stranke volilno sodišče onemogočilo. V prestolnici pa so segli po bivšem županu za časa vojaškega režima (brigadir Cacciatore), pa niso dosegli, da bi ga kot izvenstrankarsko figuro potrdili dve tretjini strankinjih voditeljev. Tako se jim je zaradi notranjih prepirov žalostno izjavil pozkus pritegnite novih osebnosti, kar je danes moda v argentinskih strankah.

Obe večji in skoraj novi levni formaciji, Južna fronta in Široka fronta (Frente del Sur in Frente Amplio) se zedinjata v veliko fronto (Frente Grande). To naj bi bila koalicija neštetih levicarskih strank, povezanih z odcepom levega peronizma, zbranega okoli prej poznane „skupine osmih“. Če do povezave pride, bomo znova imeli močnejšo levicarsko fronto. Izgledi za uspeh so lepi, a tradicionalno je levica atomizirana.

Radikali nadaljujejo s svojo notranjo borbo. A nekaj se je le premaknilo. Čeprav je Alfonsín zmagal na listini delegatov v strankarsko konvencijo, je zmaga koalicije Storani in Caselle za strankino vodstvo v provinci in za poslanska kandidatna mesta pokazala, da bivši predsednik ni več tako priljubljen niti pri lastnih ljudeh. Istočasno pa raste ugled De la Rua. Zato je cordobski guverner Angeloz ponudil, da bi članom predlagali izbiro med njim in De la Rua: najbolj voljeni bi kandidiral za predsednika, drugi pa za podpredsednika na volitvah leta 1995. Verjetno bo do take poravnave tudi prišlo, s čimer bi stranka žela lep uspeh. Rešeno bi bilo najbolj pereče vprašanje, v čemer pri peronizmu še ni govora, zlasti potem, ko je Menem znova javno potrdil, da hoče biti predsednik do leta 2001.

Ta želja pa doživlja zapreke, izid notranjih volitev v prestolnici. Menemov kandidat Erman González je sicer zmagal, a Digón, ki sta mu botrovala Bordón in Lorenzo Miguel, je dosegel lepo manjšino. Tega ne smemo izgubiti izpred oči.

MALI OGLASI

Še je čas za vložitev zahtevka za denacionalizacijo vaših nepremičin v Sloveniji! Ponujamo vam pomoč. Alejandra Igljič Šef. Glavarjeva 45. 61000 LJUBLJANA - Tel.: (38-61) 347-808, Fax: (38-61) 311-362 Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorji, lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ - Capital - Tel: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. Elektro Ader - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

DENAR S.R.L. - Kocmur in kompjuterji Tel./Fax: 942-8681/943-6023

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantes óseo-integrados; sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martin - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslužbo Vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni Marjeta Šenk - Tel.: 762-2840.

LEGAJO Nº 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnica. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arch. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitve v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Katica Cukjati - odvetnica - ponedeljek, sreda, petek od 17. do 20. ure - Roque Saenz Peña 3245 - (1752) Lomas del Mirador - Tel.: 652-1910.

dr. Vital Ašič - odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 18 do 20 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knave - odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 476-4435; tel. in faks 46-7991.

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarria 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave - privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov - Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavesi, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Alpe Hogar - Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools - konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

Slovenija v kratkem

16. maj - Kočevski Rog - Slovenska vojska prvič praznovala svoj praznik.

17. maj - Romunski predsednik Ion Iliescu je končal štiridnevni obisk v Sloveniji, na pogovor s predsednikom Milanom Kučanom pa je iz Sarajeva dopotoval predsednik BiH Alija Izetbegović.

17. maj - Parlamentarna komisija državnega zbora za preiskavo o sumu zlorabe javnih pooblastil podjetja HIT je v ponedeljek sprejela „pravila igre“ oziroma za svoje nadaljnje delo.

18. maj - Slovenijo je obiskal podpredsednik Evropskega parlamenta Jack Stewart-Clark, sestal pa se je tudi slovensko-japonski gospodarski svet.

18. maj - Začela se je 8. seja državnega zbora RS, ki si je zadal približno 50 točk dnevnega reda.

19. maj - Poslanci državnega zbora so zavrnili zahtevo za izločitev Marjana Podobnika, Iva Hvalice in Marjana Poljšaka iz članstva komisije za parlamentarno preiskavo.

SPOMINSKA PROSLAVA JUNAKOV

6. junija 1993, ob 16. uri

V cerkvi — sveta maša

Pred spomenikom — položitev venca

V dvorani — govor: Martin Kovačič

„Po njih zaznamovani.“

Poklon v poeziji in pesmi.

Režija: Frido Beznik

Slovenska hiša - Ramón L. Falcón 4158 - Buenos Aires

„Šel bom v dobre gostilne,
šel bom med dobre ljudi...!!!“

ANDREJ ŠIFRER

POSLOVILNI KONCERT

V soboto, 29. maja, ob 22. uri

NA SLOVENSKI PRISTAVI

Rep. de Eslovenia 1851 - Castelar

Sodeluje:

ROCK & POLKA

....Ostani z nami, ostani z nami do jutra...!“

Slovenska kulturna akcija

1. kulturni večer

Ob 60-letnici Duhovnega življenja

Predavanje in razstava - Slovenska hiša, 29. maja ob 20. uri

2. kulturni večer

Andrej Makek:

razstava akvarelov

Slovenska hiša, 5. junija ob 20. uri

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10 do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - Repùblica de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredaj od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Česarek).

Vodoravno:

1. Brez moči. 5. Obel lik. 9. Črn ptič z rumenim kljunom. 12. Slok, visok. 14. Nečast. 16. Klanje prašiča, kmečki praznik. 18. Brez možnosti izhoda. 20. Z nečim opleta. 21. Bolj veliko. 22. Tekočina, ki se pretaka po živem organizmu. 24. Rimski bog ljubezni. 26. Zapeljiva žival v raju. 28. Kratka za natrij. 29. Polita. 31. 3. sklon zaimka ONA. 32. Prizorišče v gledališču. 34. Bere. 35. Zgrajena stena. 36. Rešili. 38. Izdajalski apostol. 40. Vrsta tekstilnega vlakna. 41. Z udarci rezala. 43. Lakomen. 45. Glinasta. 47. Jezusova babica. 48. Očka. 49. Mali prerok.

Napovično: 1. Kratka za „sveti“. 2. Podoba, oblika. 3. Najmanjši deli kemičnega elementa. 4. Brez barve. 6. Nedoločni števnik. 7. Površinska mera. 8. Govori nerensico. 9. V starih časih metalno orožje. 10. Nezrelega vedenja. 11. Čebelje gnezdo. 13. Suvam zrak iz nosa, ker sem prehljen. 15. Domača žival. 17. Napoji s tekočino. 23. Pevec v Finžgarjevem romanu „Pod svobodnim soncem“. 25. Vidni organ. 27. Verdijeva opera. 29. Doraslo, razvito. 30. Nazori, dogme. 33. Nauk o nравnosti. 35. Železniška postaja vzhodno od Ljubljane. 37. Udomačena žival v Andih. 39. Deležniška oblika glagola DATI. 40. Poželenje. 41. Pojé, použije. 42. Rimski pozdrav. 44. Latinski veznik. 46. Vzklik.

1	2	3	4		5	6	7	8	9	10	11
12				13		14			15		
	16				17			18			
19		20					21				
22	23			24		25			26		27
28			29					30			31
32		33			34					35	
	36			37			38		39		40
40					41						
43					44			45			46
47			48					49			

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debreljak

Propietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:

Tine Debreljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati, Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7

FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775

TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824

Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462

Naročnina Slobodne Slovenije:
za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 60; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“
Stavljenje in oblikovanje:
MALIVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

PETEK, 28. maja:
Koncert Andreja Šifrera v Mendozi ob 20. uri

SOBOTA, 29. maja:
Koncert Andreja Šifrera na Pristavi ob 22. uri.

Redni pouk Slovenskega srednješolskega tečaja ob 15. v Slovenski hiši.

Kulturni večer SKA: Ob 60-letnici Duhovnega življenja ob 20. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 30.maja:
Koncert Andreja Šifrera v Bariločah ob 19. uri.

Občni zbor slovenskega doma Carapachay ob 11. uri

SREDA, 2. junija:
Spominska proslava ZSMŽ z govorom Jože Andrejaka ob 17. uri v Slov. hiši.

SOBOTA, 5. junija:
Kulturni večer SKA: Andrej Makek: razstava akvarelov, ob 20. v Slovenski hiši.

NEDELJA, 6. junija:
Spominska proslava junakov ob 16. uri v Slovenski hiši.